

Sygn. akt II CSK 101/07

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Z. S.

przeciwko T. Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 kwietnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 17 stycznia 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 14 lipca 2005 r., zasądził od pozwanej T. na rzecz powódki Z.S. kwotę 6000 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13,50% w stosunku rocznym od dnia 14 lipca 2005 r., oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 538,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, odstąpił od obciążania powódki kosztami sądowymi, nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w S. kwotę 893,36 zł należnych kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 17 stycznia 2006 r. oddalił apelację powódki.

W skardze kasacyjnej powódka wniosła o uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego w ogólności, wymaganiom formalnym samej skargi, a ponadto zawierać tzw. elementy konstrukcyjne.

Element konstrukcyjny skargi – jak stanowi o tym przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. – stanowi wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. Czyniąc zadość temu wymaganiu skarżący powinien w sposób stanowczy przedstawić żądanie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a ponadto wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania, lub że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r. I CZ 124/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC nr 7-8, poz. 135; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

26 października 2005 r., III CSK 23/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może ograniczyć się do samego wskazania konkretnej przyczyny, czy też przytoczenia dowolnych argumentów, istotnych w odczuciu skarżącego. Wnoszący skargę powinien bowiem w formie wyodrębnionego wywodu prawnego przedstawić szczegółową argumentację celem wykazania, że na gruncie danej sprawy, ta konkretna przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania faktycznie istnieje (por. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135 oraz postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

I tak np. w sytuacji, gdy skarżący powołuje się na istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, to powinien on poza wskazaniem konkretnych przepisów wyjaśnić na czym polegają dostrzeżone wątpliwości, co przemawia za tym, że mają one charakter poważny lub powołać się na orzecznictwo sądów (konkretne rozstrzygnięcia sądów powszechnych, Sądu Najwyższego, które zapadły w sprawach o zbliżonym stanie faktycznym i prawnym) ze wskazaniem istniejących rozbieżności.

Skarga kasacyjna wniesiona przez powódkę nie czyni zadość wymaganiom stawianym przez przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., tj. nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jak wynika z powyższych rozważań, uzasadnienie wniosku nie może ograniczyć się do przedstawienia jakiegokolwiek argumentacji, a powinno zawierać wskazanie przyczyny uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz pogłębiony wywód prawny mający wykazać, że ta konkretna przyczyna wystąpiła na gruncie danej sprawy.

Powódka konstruując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ograniczyła się wyłącznie do wyartykułowania samego żądania, pomijając przy tym wskazanie konkretnej przyczyny i jej uzasadnienie. Samo żądanie zostało

uzasadnione przedmiotem sprawy; „tym, że sprawa dotyczy wywołania rozstroju zdrowia w organizmie człowieka przez fale radiowe z radiostacji nadawczej na osobę nie pracującą w radiostacji ale pracującą w zakładzie pracy w bezpośredniej bliskości”. W dalszej części uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powódka podniosła, że: „sądy nie przytoczyły orzecznictwa dotyczącego takich czynników. Można przyjąć, że nie ma orzecznictwa w tym zakresie”. Argumentacja powódki w żadnym wypadku nie zmierza do wykazania, że w niniejszej sprawie występuje zagadnienie prawne lub istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, czy też, że zachodzi nieważność postępowania. W wywodzie powódki brak też jakiegokolwiek argumentacji za przyjęciem, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna, która nie spełnia któregokolwiek z warunków wskazanych w przepisie art. 398⁴ § 1 k.p.c., w tym nie zawiera prawidłowo sformułowanego wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienia, podlega odrzuceniu *a limine*.

Sąd Najwyższy z przytoczonych względów orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).